

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Capvt IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

IOAN. SLOT. GEF.

de turbata. Non enim solummodo ecclesie præsules ratiocinationibus inter se certare videbantur, sed etiam populus diuisus erat. Alij namque istis, alij verò consentiebant illis, & in tantum causa venit incendium, vt in publico et in ipsis theatris Christianitati derogaretur. Hi quidem in ipsa Alexandria positi, tanquam iam victores, de superioribus persecutionibus facti, potius armabantur, legationesque mittebant ad prouinciales episcopos, hi verò in altera diuisi partem, illorum simili seditioni communicabant.

CAPVT III.

Quæ contentio quum ad Imperatoris Constantini aulam peruenisset, non mediocriter ea audita laudatissimus permotus est atque indoluit princeps. Et graui in animo concepto mœrore, propriam eam reputauit esse calamitatem. Confestim ergo flammam accensam extinguere, & quàm celerrimè malorum fontem obturare studuit. Verebatur enim quòd nuper admodum religio vigere cœpisset, multos eiusmodi

Nicephorus lib 8.
cap. 12.

DE V
eiusmodi
ductos, in
literis scri
obiurgan
tere poter
tulerint,
inclinatio
quæ nequ
animū ad
sent, silen
dissidere,
te non co
um quipp
putauit, v
sentiam u
Exquisite
quirere, f
si ambig
ctius eas i
in vmbra
cōtention
tirent, co
se q̄ maxi
vrbes ori
co id flag
andriam,

eiusmodi opinionum dissensione ad-
 ductos, fidem auersaturos esse. Itaque
 literis scriptis & Arrium & Alexandrū
 obiurgant, vitio eis vertit, quod quæ la-
 tere poterit quæstionem in medium at-
 tulerint, & nimia & ad contendendum
 inclinatione, ea perperam vulgarint,
 quæ neque mouere, neque prorsus in
 animū admittere, aut certè si admisif-
 sent, silentio tegere, neque ita inter se
 dissidere, quamuis illis tum de dogma-
 te non conuenirent, debuissent. Omni-
 um quippe maximè necessariū vnū esse
 putauit, vt de diuina prouidentia con-
 sentiamus, & oēs eandē fidē seruemus.
 Exquisitè verò de eiusmodi rebus in-
 quirere, secundarū esse partium. Quòd
 si ambiguar emergent sententiæ, re-
 ctius eas in recessibus mentis tanquam
 in ymbra, regi. Quapropter vt à talibus
 cōtentionis nugis alienissimī, idem sen-
 tirent, eos est cohortatus. Aegrè sibi es-
 se q̄ maximè restatus, homines tales &
 vrbes orientales, quamuis vsu publi-
 co id flagitante, ipsamque adeò Alex-
 andriam, tanto sibi eius dissidij impedi-
 mento

Constanti
 nus scrip-
 sit Alexan-
 dro & Ar-
 rio.

IOANN. SLOT. GEF.

mento obiecto, visere. Talia quædam
 obiurgatione & suasionem temperata, A-
 lexandro & Arrio, sapientissimus scrip-
 sit Imperator. Itaque consentientē sta-
 tum ecclesijs conciliare volens, inhibe-
 reque mali currentem impetum, prius-
 quam latius ad plures peruenisset, sedi-
 tionem ad concordiam redigere studu-
 it. Eius rei gratia, virum & vita et do-
 ctrina insigni præditum, qui quæ alijs
 in rebus præclarus esset, tum in tuenda fi-
 dei professione, paulò antea magnam si-
 bi gloriam comparasset, qui que in ma-
 xima apud Imperatorem veneratione
 & honore præcipuo esset nomine Ho-
 sium, ciuitatis Cordubæ in Hispania e-
 piscopum, ex omnibus familiaribus su-
 is dilectum, cū literis ad eos qui in A-
 gypto inter se dissidebant concilian-
 dos, & ad concordiam reducendos. Et
 Imperator quidem prudenter scripsit.
 Dissidium autem magis inualescat, res
 omnis præter spem in deterius vergebat,
 & contentio impotens reconciliationi
 locum non relinquebat. Neque enim
 tam pium Imperatoris studium, neque
 excel-

Hosius Epi-
 scopus.

DE

excellens
 fecit. Et ta-
 dinte gran-
 tur, vt am-
 excitati. C
 Imperator
 ponendam

CVM
 Eccle-
 & malum
 neret Imp
 in Bithyn
 mulgat, &
 piscopos a
 tat, public
 cibus equ
 erant, ad S
 Non solū
 hebant ve
 qui & mu
 ministerij
 rium, trec
 residentib
 propositi
 cari. Verū

DE VERBI DEI VIRT. 235

excellens oratoris virtus, quidquam effecit. Et tantum abest, ut ad gratiam reintegrandam homines persuaderentur, ut amplius etiã ad vindictam sint excitati. Quapropter infectis rebus ad Imperatorem redijt, qui ad pacem componendam missus fuerat Hosius.

CAPVT V.

CUm igitur hac contentione, pax Ecclesiarum nimium turbaretur, & malum id ad summũ excrescere cerneret Imperator, decantatissimam illã in Bithynia Nicãnam Synodum promulgat, & literis locorum omnium Episcopos ad constitutam diem eò euocat, publicis asinis atque mulis & curricibus equis, Episcopos, & qui cum eis erant, ad Synodum venire præcipiens. Non solùm enim Episcopos publica uehebant uehicula & iumenta, publici equi & muli, verùm etiam eos, qui illos ministerij gratia comitabantur. Vbi Arium, trecentis & octodecim Episcopis residentibus, adesse iubet, ac de eius propositionibus ac quæstionibus iudicari. Verùm cum per dies multos in E-

h pisco-

Conciliũ
Nicænum
indicitur.